

Natuurontwikkeling op voormalig intensieve landbouwgronden

Rond natuurontwikkeling op voormalig intensieve landbouwgronden werd in 2001 een VLINA-project ondersteund vanuit het Instituut: 'Praktijkgericht onderzoek naar kansen en belangrijke stuurvariabelen voor natuurontwikkeling op gronden met een voormalig intensief landbouwgebruik'. Het project verliep in samenwerking met het IN, het KBN en de Universiteit Groningen. Van maart tot september 2001 werd door het Instituut het luik 'Kansen van spontane verbossing versus bebossing' uitgewerkt.

Een bosuitbreiding gebeurt bijna uitsluitend door aanplanting, voor spontane verbossing wordt maar zelden gekozen. Het klinkt logisch dat een spontaan bos een hogere natuurwaarde kan bezitten dan een uniform ogende aanplanting, maar er is nog weinig studie verricht om dit te verifiëren. Dit jaar werd een vergelijkend vegetatieonderzoek van jonge spontane bossen en aanplantingen op voormalige landbouwgronden uitgevoerd. Aan de hand van een 8-tal case-studies werden de 3 meest voorkomende bodemtypes in Vlaanderen, zijnde zand, leem en alluviale bodems, bestudeerd. Spontane verbossing kan leiden tot een bos met hoge natuurwaarde en kan in bepaalde gevallen een goed alternatief vormen voor een traditionele aanplanting. Bovendien is spontane verbossing financieel aantrekkelijk door het uitsparen van de aanplantingskosten. In het in december 2001 gepubliceerde eindrapport staat dit uitvoerig beschreven.

Daarnaast startte de uitbouw van een GIS-databank, waarin de gegevens over alle gekende spontane bossen in Vlaanderen zijn opgenomen.

Contactpersonen: Arne Verstraeten en
Kris Vandekerkhove

Spontaan bos van 5 jaar oud met Ruwe berk (*Betula pendula*) op voormalig akkerland in het Heidebos in Moerbeke-Waas